19/04/2021

Ο ΣΤ’ Κατανυκτικός Εσπερινός στην Ιερά Μητρόπολη Φθιώτιδος

Μητροπολιτικό Έργο / Ι.Μ. Φθιώτιδος

Τον τελευταίο Κατανυκτικό Εσπερινό για την φετινή Αγία και Μεγάλη Τεσσαρακοστή ετέλεσε απόψε, Κυριακή Ε΄ των Νηστειών, ο Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Φθιώτιδος κ. Συμεών στην Ιερά Μονή του Οσίου Νικοδήμου του Αγιορείτου στην Δίβρη Φθιώτιδος, σε αυτό το ύψωμα της Φθιωτικής γης, όπου ασκητεύει ο Μοναχός π. Ισαάκ και στέκει εκεί για να μαρτυρεί την αγάπη του Θεού, αλλά και να διδάσκει, όπως τόνισε ο Σεβασμιώτατος κ. Συμεών στην πατρική του προσλαλιά, ότι «όποιος αποκαθιστά την σχέση του με τον Θεό,

αποκαθιστά και τις σχέσεις του με όλη την δημιουργία του Θεού, με τα ζώα, με τα θηρία, τα ερπετά, τα πετεινά και ένας Γέροντας και ασκητής σαν τον π. Ισαάκ, που διακονεί και αγαπά τον Θεό, όσο ενώνεται με τον Θεό, τόσο ενώνεται και με την φύση και την δημιουργία και ας είναι σε μια ερημιά, εντελώς μόνος».

Χαρακτηριστικά ο Σεβασμιώτατος κ. Συμεών σημείωσε:

«Σήμερα επέλεξα να τελέσω τον Εσπερινό σ’ αυτό εδώ το Ησυχαστήριο, σ’ αυτό εδώ το ασκητήριο, σ’ αυτόν εδώ τον φυσικό, αλλά και νοητό Ιορδάνη, όπου ασκητεύει για την αγάπη του Χριστού ο εκλεκτός αδελφός μας, Γέροντας πατέρας Ισαάκ. Θα ήθελα να θυμίσω ένα μονάχα περιστατικό από την οσιακή βιοτή της Οσίας Μαρίας της Αιγυπτίας, το οποίο έχει πολλά να μας δείξει, αλλά νομίζω ότι μας φωτογραφίζει κατά κάποια αναλογία και το όρος αυτό της Δίβρης, αυτή την απίστευτη ομορφιά της αγάπης του Θεού.

Όταν εκοιμήθη η Οσία Μαρία η Αιγυπτία με τον οσιακό της τρόπο, μετά από μισό περίπου αιώνα ασκήσεως και αφού είχε μεταλάβει των Αχράντων Μυστηρίων από τον Ιερομόναχο Αββά Ζωσιμά, ένα άγριο θηρίο της φύσεως, ένα λιοντάρι μας παραθέτει ο Ιερός Συναξαριστής, ότι μετά δακρύων έσκαψε στη γη για να τοποθετηθεί το ιερό της σκήνωμα, το ιερό της λείψανο. Αυτό, πέρα από το ότι είναι πάρα πολύ χαριτωμένο σαν εικόνα είναι και πάρα πολύ διδακτικό: Άνθρωπος, ο οποίος ενώνεται με τον Θεό, ενώνεται και με την άλογη δημιουργία, ενώνεται με την φύση την ίδια, ακόμη και στην πιο άγρια της έκδοση. Ένα λιοντάρι γίνεται διάκονος μιας Οσίας, ένα λιοντάρι γίνεται υποτακτικός, ένα λιοντάρι έγινε η Εκκλησία η ίδια ουσιαστικά, για να εκφράσει και να κλίνει γόνυ σεβασμού απέναντι στην οσιότητα και την αγιότητα της. Πόσο συγκινητική είναι αυτή η εικόνα και πόσο σπουδαία για να μας διδάξει ότι ο άνθρωπος που έχει ειρήνη στην καρδιά του, ο άνθρωπος ο οποίος αποκαθιστά την σχέση του με τον Θεό μπορεί να έχει ειρηνική σχέση με όλη την φύση, με όλη την δημιουργία. Δεν μπορεί ένας άνθρωπος να αγαπά τον Θεό και να μην αγαπά τα φυτά και τα ζώα, να μην αγαπά τα νερά, να μην αγαπά τον ουρανό, να μην αγαπά την θάλασσα».

Στον Ιερό Μητροπολιτικό Ναό Ευαγγελισμού της Θεοτόκου Λαμίας τελέσθηκε ο ΣΤ’

Κατανυκτικός Εσπερινός, ο οποίος και μεταδόθηκε απευθείας μέσω του Ραδιοφωνικού Σταθμού της Ιεράς Μητροπόλεως (89,4 Fm).

Επίκαιρη κατηχητική ομιλία εξεφώνησε με την ευχή και ευλογία του Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Φθιώτιδος κ. Συμεών, ο Πανοσιολ. Αρχιμ. π. Δημήτριος Ζελιαναίος, Αρχιερατικός Επίτροπος Αταλάντης και Ιεροκήρυξ Λοκρίδος, ο οποίος και ωμίλησε με αφορμή τον Ιερό Ύμνο: «θαυμαστὴ τοῦ Σωτῆρος, ἡ δι' ἡμᾶς φιλάνθρωπος γνώμη», αναλύοντας την μεγάλη και απεριόριστη φιλανθρωπία του Σωτήρος Χριστού προς τους ανθρώπους.

Χαρακτηριστικά ο π. Δημήτριος ανέφερε:

«Την μεγάλη και απεριόριστη φιλανθρωπία του Σωτήρος Χριστού, τονίζει ο Ιερός Υμνογράφος απόψε ενώ εισερχόμεθα στην τελευταία Εβδομάδα της Μεγάλης Τεσσαρακοστής και ακολούθως «την ψυχωφελή πληρώσαντες Τεσαρακσοτήν», να αξιωθούμε «και την Αγία εβδομάδαν του πάθους κατιδείν», με την Φιλάνθρωπον χάριν Του.

Ακούσαμε να ψάλλει ο Ιερός υμνωδός της Εκκλησίας «θαυμαστὴ τοῦ Σωτῆρος, ἡ δι' ἡμᾶς φιλάνθρωπος γνώμη•». Ενώ ατενίζουμε προς τα Πάθη και το Σταυρό του

Κυρίου, προβάλλει έκδηλος και καταφανής η μεγάλη Του για εμάς αγάπη. Μία αγάπη που φτάνει μέχρι του Σταύρου, ασφαλώς δεν έχει όρια. Είναι αγάπη άπειρος. Αν μάλιστα αναλογιστούμε, ότι όπως γράφει ο Απόστολος Παύλος: «ἔτι ἁμαρτωλῶν ὄντων ἡμῶν Χριστὸς ὑπὲρ ἡμῶν ἀπέθανεν» (Ρωμ. 5,8), δηλαδή ο Χριστός θυσιάζεται για μας ενώ είμαστε αμαρτωλοί και δεν το αξίζαμε – εν τοιαύτη περίπτωση – αντιλαμβανόμαστε πόσο απροσμέτρητη είναι και «θαυμαστὴ τοῦ Σωτῆρος, ἡ δι’ ἡμᾶς φιλάνθρωπος γνώμη•» και απόφαση και θυσία.

Η Εκκλησία ενώπιον των δεινών που μαστίζουν τον άνθρωπο και ενώπιον του θανάτου που τον τρομάζει και τον απειλεί, ένα μέσον ξέρει και ένα έργο πρωτίστως έχει· τελεί την Θεία Λειτουργία, την ίδια που έκανε στο Σταυρό ο Μέγας και Αιώνιος Αρχιερέας Ιησούς Χριστός. Και καλεί τους πιστούς να προσέλθουν στο Άγιο Ποτήριο, σε μία κοινωνία πίστεως και αγάπης για να τους δώσει το φάρμακο της Αθανασίας, το Σώμα και το Αίμα του άσπιλου και άμωμου αμνού του Θεού «εις άφεσιν αμαρτιών και εις ζωήν αιώνιον».